

ГЛАЗОВІЙ Павло Прокопович (30. 08. 1922, с. Новоскелюватка, нині Казанків. р-ну Микол. обл. — 29. 10. 2004, Київ) — поет. Заслужений діяч мистецтв України (1993). Літ. премії ім. Остапа Вишні (1990) та П. Сагайдачного (1996). Учасник 2-ї світ. війни. Бойові нагороди. Закін. Київ. пед. інститут (1950). Друкуватися почав 1940. Довгі роки був співроб. період. видань «Перець», «Мистецтво», «Столиця», «Персонал», «Хата». Як гуморист і сатирик працював переважно у віршов. жанрах співомовки, байки, гуморески. Виступав також як автор книг для дітей («Іванець-бігунець», 1963; «Про Сергійка-Нежалійка та клоуна Бобу», 1965) і лірич. творів. Від 2-ї пол. 50-х рр. здобув популярність і визнання самобут. поета-гумориста, яскравого продовжувача традицій С. Руданського. Автор зб.

сатири та гумору «Великі цяці» (1956), «Карикатури з натури» (1963), «Коротко і ясно» (1965), «Щоб вам весело було» (1967), «Мініатюри та гуморески» (1968), «Смійтесь, друзі, на здоров'я» (1973), «Байки та усмішки» (1975) та ін., жартівл. поеми «Куміада» (1969; усі — Київ). Його «смішні і водночас серйозні твори» (М. Годованець) задокументували добу тоталітар. застою. У них гармонійно поєдналися «правда життєвого явища» із «точністю його засудження» (Г. Сивокінь). Твори Г. адресовані широким верствам укр. громадянства — селянам, робітникам, інтелігенції, окрім деградованих в етнопсихол. плані верств, які стали об'єктами осуду поета. Сатирі та гумору Г. властиві винахідливість, гострота, дотепність у викритті соц. негараздів, проявів відступництва від нар. моралі та етики, занепаду культури і духовності людини. Наступальність сатири поета помітно зростала з розгортанням перебудовних процесів і нац.-держ. відродженням в Україні. Книги Г. виходили великими накладками. Проте критика інколи закидала поетові грубуватість тону, зловживання суржилом, невибагливість смаку. Перекладав гуморист. твори з рос. та білорус. мов. Випущено аудіоальбом з 2-х касет «Гуморески» із творами Г. За мотивами його поеми «Слався, Вітчизно моя» (1958) композитор Г. Жуковський створив кантату.

Основні твори

Сміхологія. 1982; 1989; Веселий світ і чорна книга: Вибране. 1996; Сміхослов. 1997; Байкографія. 1997; Велика сміхологія. 2000; Сміхологія: Вибране. 2003; Архетипи. 2003; усі — Київ.

В. Т. Косяченко

Бібліографічний опис:

Глазовий Павло Прокопович / В. Т. Косяченко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-30375>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).